

Neljapäev, 9. oktoober 2008

76. kutsub liikmesriike üles võtma meetmeid, et vähendada deklareerimata tööd tegevate sisserändajate erilist ohustatust;
77. on seisukohal, et ebaseaduslikus olukorras sisserändajate töö on keeruline probleem, mida ei saa siiski lahendada, piirdudes tööandjate vastaste karistustega, vaid mis nõuab laiaulatuslikke valdkondadevahelisi meetmeid; on veendunud, et eelkõige on vaja tagada nende ILO suuniste järgimine, mis käsitlevad oma õiguste austamist tagada püüdvate võõrtöötajate toetamist;
78. on seisukohal, et võitlus deklareerimata töö vastu vajab terviklikku lähenemisviisi, mis arvestaks vajadust kaitsta ja edendada töövõtjate poolt ärakasutatavate võõrtöötajate õigusi, vaatamata sellele, kas tegu on seaduslike või ebaseaduslike sisserändajatega;
79. on seisukohal, et võitlus ebaseaduslike sisserändajate deklareerimata töö vastu ei saa olla tõhus, kui ei looda seaduslike sisserändekanaaleid, mille abil tagada Euroopa Liidule vajaminev kolmandatest riikidest pärit tööjõud nii kõrgema kui ka madalama kvalifikatsiooniga töötajate puhul;
80. on seisukohal, et varimajanduse ja eriti ebaseaduslike sisserännanud töötajate kasutamise vastane võitlus võib toetuda mitte ainult väljasaatmise poliitikale, vaid sisserännanud töötajate ekspuuteerimise ennetamise ja selle vastu võitlemise vahenditele ja mehhanismidele, mis näevad ette inimeste põhiõiguste tunnustamise ja austamise;
81. kutsub liikmesriike üles kiiremas korras allkirjastama ja ratifitseerima Euroopa Nõukogu inimkaubanduse vastast konventsiooni;
82. kutsub liikmesriike üles võtma ja tõhustama asjakohaseid õiguslikke meetmeid, et julgustada ärakasutamise ohvriks langenud sisserändajaid oma olukorrast teada andma, mis aitaks tõhusamalt võidelda deklareerimata töö vastu;
83. toetab deklareerimata töö vastu võitlemiseks ühendatud finants-, fiskaal- ja tööjärelevalve alaseid menetlusi;
84. kutsub komisjoni üles edendama ühenduse tasandil halduskoostööd ja heade tavade vahetust võitluses varimajanduse vastu;
85. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Sotsiaalse kaasatuse edendamine ja vaesuse, sealhulgas laste vaesuse vastu võitlemine ELis

P6_TA(2008)0467

Euroopa Parlamendi 9. oktoobri 2008. aasta resolutsioon sotsiaalse kaasatuse edendamise ja vaesuse, sealhulgas laste vaesuse vastu võitlemise kohta ELis (2008/2034(INI))

(2010/C 9 E/02)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist „Sotsiaalkaitse moderniseerimine parema sotsiaalse õigluse ja suurema majandusliku ühtekuuluvuse nimel: tööturult enim tõrjutud isikute aktiivse kaasamise edendamine” (KOM(2007)0620);
- võttes arvesse komisjoni teatist konsultatsioonide kohta ELi tasandil võetavate meetmete suhtes tööturult enim tõrjutud inimeste aktiivse kaasamise edendamiseks (KOM(2006)0044) ning komisjoni talituste koondaruannet kõnealuste konsultatsioonide tulemuste kohta;

Neljapäev, 9. oktoober 2008

- võttes arvesse nõukogu 24. juuni 1992. aasta soovitus 92/441/EMÜ piisavate toimetulekuvahendite ja sotsiaalabi ühiste kriteeriumide kohta sotsiaalse kaitse süsteemides ⁽¹⁾, ning nõukogu 27. juuli 1992. aasta soovitus 92/442/EMÜ sotsiaalse kaitse eesmärkide ja poliitika lähenemise kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse komisjoni arvamust õiglase palga kohta (KOM(1993)0388);
- võttes arvesse Lissaboni strateegia riiklike reformikavasid, riiklike aruandeid sotsiaalse kaitse ja sotsiaalse kaasatuse strateegiate kohta ajavahemikuks 2006–2008 ja 2007. aastal liikmesriikide esitatud muudatusi;
- võttes arvesse 2008. aasta ühisaruannet sotsiaalse kaitse ja sotsiaalse kaasatuse kohta (KOM(2008)0042) ning 13. ja 14. märtsil 2008. aastal nõukogu poolt vastu võetud 2007./2008. aasta ühist tööhõivearuannet;
- võttes arvesse sotsiaalkaitsekomitee töörihma 2008. aasta jaanuari aruannet laste vaesuse ja heaolu kohta ELis;
- võttes arvesse ÜRO 1966. aasta majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvahelist pakti;
- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni artikleid 3, 16, 18, 23, 25, 26 ja 29;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee resolutsioone A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179 ja A/RES/50/107;
- võttes arvesse ÜRO majandus- ja sotsiaalnõukogu dokumente E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29, E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25 ja E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25;
- võttes arvesse 1979. aastal vastu võetud ÜRO konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta;
- võttes arvesse ÜRO 2000. aasta aastatuhande arengueesmäärke, eriti vaesuse ja nälja kaotamist (esimene eesmärk), üldise alghariduse saavutamist (teine eesmärk), meeste ja naiste võrdsed võimalusi (kolmas eesmärk) ning keskkonnakaitset (seitsmes eesmärk);
- võttes arvesse ÜRO 1989. aasta lapse õiguste konventsiooni ja selle vabatahtlikku protokolli laste müügi, lasteprostitutsiooni ja -pornograafia kohta;
- võttes arvesse ÜRO 1990. aasta rahvusvahelist konventsiooni kõigi võõrtöötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitse kohta;
- võttes arvesse ÜRO 2002. aasta vananemist käsitlevat rahvusvahelist tegevuskava;
- võttes arvesse ÜRO 2006. aasta puuetega inimeste õiguste konventsiooni ja selle vabatahtlikku protokolli;
- võttes arvesse ILO konventsioone nr 26 ja 131 miinimumpalga kindlaksmääramise kohta;
- võttes arvesse ÜRO ja ILO inimväärse töö tagamise tegevuskava;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Inimväärse töö tagamine kõigi jaoks: ühenduse panus inimväärse töö tagamise suuniste rakendamiseks kogu maailmas” (KOM(2006)0249) ning Euroopa Parlamendi 23. mai 2007. aasta resolutsiooni inimväärse töö tagamise kohta kõigi jaoks ⁽³⁾;

⁽¹⁾ EÜT L 245, 26.8.1992, lk 46.

⁽²⁾ EÜT L 245, 26.8.1992, lk 49.

⁽³⁾ ELT C 102 E, 24.4.2008, lk 321.

Neljapäev, 9. oktoober 2008

- võttes arvesse 18.–20. jaanuaril 2007. aastal Berliinis toimunud tööhõive- ja sotsiaalministrite mitte-ametliku kohtumise järeldusi nn hea töö kohta;
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 34, 35 ja 36, milles on konkreetselt sätestatud õigus sotsiaalsele ja eluasemetoetusele, inimeste tervise kõrgetasemelisele kaitsel ning juurdepääsule üldist majandushuvi pakkuvatele teenustele;
- võttes arvesse ühenduse 1989. aasta hartat töötajate sotsiaalsete põhiõiguste kohta ja Euroopa Nõukogu 1996. aasta läbivaadatud Euroopa sotsiaalharta;
- võttes arvesse Euroopa tööturu osapoolte soovitusi 18. oktoobri 2007. aasta raportis „Euroopa tööturgude peamised väljakutsed: Euroopa tööturu osapoolte ühisanalüüs“;
- võttes arvesse nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/43/EÜ, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust ⁽¹⁾, ning Euroopa Parlamendi 28. aprilli 2005. aasta resolutsiooni romide olukorra kohta Euroopa Liidus ⁽²⁾;
- võttes arvesse nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 5. juuni 2003. aasta resolutsiooni avatud koordineerimismeetodi rakendamise kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Sotsiaalse tegelikkuse hindamine – Vahearuanne 2007. aasta kevadisele Euroopa Ülemkogule“ (KOM(2007)0063) ning oma 15. novembri 2007. aasta resolutsiooni sotsiaalse tegelikkuse hindamise kohta ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa Liidu lapse õiguste strateegia väljatöötamine“ (KOM(2006)0367) ja oma 16. jaanuari 2008. aasta sellekohast resolutsiooni ⁽⁶⁾, eriti selle lõikeid 94 kuni 117;
- võttes arvesse komisjoni teatist „Uuendatud pühendumine sotsiaalsele Euroopale: sotsiaalkaitse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse avatud kooskõlastusmeetodi tugevdamine“ (KOM(2008)0418);
- võttes arvesse komisjoni ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta (2010) kohta (KOM(2007)0797) ning oma 17. juuni 2008. aasta sellekohast resolutsiooni ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse oma 22. aprilli 2008. aasta deklaratsiooni tänavakodutuse kaotamise kohta ⁽⁸⁾;
- võttes arvesse ÜRO peasekretäri 2006. aasta lastevastast vägivalda käsitlevas põhjanevas uuringus sisalduvaid järeldusi ja soovitusi, mille kohaselt kuuluvad majanduslik ebavõrdsus ja sotsiaalne tõrjutus laste väärkohtlemise ohutegurite hulka;
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 9. juuli 2008. aasta arvamust pealkirjaga „Euroopa uus sotsiaalne tegevuskava“;
- võttes arvesse Regioonide Komitee 18. juuni 2008. aasta arvamust pealkirjaga „Aktiivne kaasamine“;

⁽¹⁾ EÜT L 180, 19.7.2000, lk 22.

⁽²⁾ ELT C 45 E, 23.2.2006, lk 129.

⁽³⁾ EÜT L 303, 2.12.2000, lk 16.

⁽⁴⁾ ELT C 68 E, 18.3.2004, lk 604.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0541.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0012.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0286.

⁽⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0163.

Neljapäev, 9. oktoober 2008

- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa energiatarbijate õiguste harta” (KOM(2007)0386);
- võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikleid 136–145;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
- võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit ja naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamust (A6-0364/2008),
- A. arvestades, et Euroopa Ülemkogu 7.–9. detsembri 2000. aasta Nice'i kohtumisel seati ELi eesmärgiks saavutada vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse otsustav ja mõõdetav vähenemine 2010. aastaks; arvestades, et selle eesmärgi poole liikumist tuleks hoogustada;
- B. arvestades, et Euroopa Ülemkogu 23. ja 24. märtsi 2000. aasta Lissaboni kohtumisel lepitati kokku kaotada laste vaesus Euroopas aastaks 2010;
- C. arvestades, et Euroopa Ülemkogu 7.–9. detsembri 2000. aasta Nice'i kohtumisel kutsuti liikmesriike üles tagama järelemeetmeid 1992. aasta soovitusel sotsiaalkaitse süsteemidele antavate minimaalselt tagatud vahendite kohta;
- D. arvestades, et nõukogu soovitus 92/441/EMÜ tunnustatakse inimese põhiõigust saada inimväärseks eluks piisavaid toimetulekuvahendeid ja sotsiaalabi;
- E. arvestades, et ühenduse 1989. aasta töötajate sotsiaalsete põhiõiguste hartas tunnustatakse töötajate õigust õiglasele palgale; arvestades, et 1993. aastal märkisid Euroopa Parlament ja komisjon vajadust kooskõlastatud miinimumpalga poliitika järele, et rakendada töötajate õigust palgale, mis on piisav neile inimväärse elatustaseme tagamiseks;
- F. arvestades, et 2001. aastal, kui EL võttis kohustuse võidelda vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu, elas ELis madala sissetuleku piiril 55 miljonit inimest (15 % EL-15 elanikkonnast); arvestades, et 2005. aastaks oli see arv tõusnud 78 miljonile (16 % EL-25 elanikkonnast);
- G. arvestades, et pidev sugudevaheline palgaerinevus seab naised vaesusest pääsemisel halvemasse olukorda;
- H. arvestades, et sotsiaaltoetuste täieliku puudumise korral kasvaks ELis vaesuse oht, eriti naiste puhul, 16 %lt 40 %ni, või 25 %ni, kui mitte arvestada pensionimakseid;
- I. arvestades, et naiste lühem, aeglasemalt edenev ja halvemini tasustatud tööalane karjäär mõjutab samuti nende vaesusesse sattumise ohtu, eriti enam kui 65 aasta vanuste naiste puhul (21 % ehk 5 protsendipunkti rohkem kui meestel);
- J. arvestades, et lapsed ja noored moodustavad ligi kolmandiku liidu elanikkonnast ja vaesuse ohus elab 19 miljonit last, kellest paljud elavad perekonna vaesuse tõttu oma vanematest lahus; arvestades keerukaid seoseid vaesuse, lapsevanemaks olemise ja laste heaolu vahel erinevates sotsiaalsetes oludes, sealhulgas laste kaitsmisel igat liiki väärkohtlemise eest;
- K. arvestades, et eelkõige äärmine vaesus ja sotsiaalne tõrjutus kujutavad endast kõikide inimõiguste rikku-mist;
- L. arvestades, et suur osa liidu elanikkonnast on sotsiaalselt tõrjutud, kuna viiest inimesest üks elab nõuetele mittevastaval elamispiiril ja iga päev otsib umbes 1,8 miljonit inimest peavarju kodutute varjupaikades, 10 % kuulub leibkondadesse, kus keegi ei tööta, pikaajalise töötuse määr läheneb 4 %le, 31 miljonit töötajat ehk 15 % saavad väga madalat palka, 8 % ehk 17 miljonit töötajat elavad vaatamata töökoha olemasolule vaesuse ohus, kooli jätab varakult pooleli üle 15 % õpilastest ning endiselt püsib digitaalne lõhe (44 %l ELi elanikkonnast puuduvad igasugused interneti- või arvutialased oskused);

Neljapäev, 9. oktoober 2008

- M. arvestades, et vaesus ja ebavõrdsus mõjutavad naisi suuremal määral; arvestades, et naiste keskmine sissetulek moodustab vaid 55 % meeste omast; arvestades, et vaesus mõjutab vanemaid naisi tugevasti ja ebaproportsionaalselt rohkem; arvestades, et kõrgekvaliteediliste teenuste kättesaamatus suurendab lubamatult palju naiste vaesuseriski;
- N. arvestades, et piirkondlikel ja kohalikel asutustel on juba olulised kohustused osutada üldiseid avalikke teenuseid ja pakkuda hüvitisi, olles samal ajal riigieelarve piirava surve all;
- O. arvestades, et lastesse ja noortesse investeerimine aitab tõsta kõigi majanduslikku heaolu ja vaesuse nõiaringist välja murda ning et lastele elus avanevate võimaluste kaitseks tuleb probleeme ennetada või sekkuda kohe, kui need on kindlaks tehtud;
- P. arvestades, et vaesust ja töötust on seostatud halva tervise ja tervishoiuteenuste puuduliku kättesaadavusega, tingituna sellistest teguritest nagu vilets toit, halvad elamistingimused ebasoodsates elamispiirkondades, normidele mittevastavad eluasemed ja stress;
- Q. arvestades, et ebavõrdsuse, vaesuse, sotsiaalse tõrjutuse ja võimaluste puudumise mõjud on vastastikku seotud ning nõuavad ühtset strateegiat liikmesriikide tasandil, mis keskenduks sissetulekute ja jõukuse suurendamise kõrval ka sellistele küsimustele nagu tööhõive, hariduse, tervishoiuteenuste, infoühiskonna, kultuuri ja transpordi ning tulevaste põlvkondade võimaluste kättesaadavus;
- R. arvestades, et tulu ja elamistingimusi käsitleva Euroopa Liidu statistika (EU-SILC) kohaselt suurenes aastatel 2000–2005 tulude suhteline ebavõrdsus (S20/S80 suhe) ELis märkimisväärselt, 4,5-lt 4,9-le, nii et 2005. aastal olid Euroopa Liidu kõige jõukama 20 % elanike tulud ülejäänud 80 % elanikkonna tuludest peaaegu 5 korda suuremad;
- S. arvestades, et vanglakaristus ilma piisava rehabilitatsiooniga ja haridusvõimalusteta tekitab tihti vaid täiendavat sotsiaalset tõrjutust ja töötust;
- T. arvestades, et 16 % kogu liidu töötavast elanikkonnast on mingi puudega (Eurostat 2002); arvestades, et puuetega (sealhulgas vaimse puudega) inimeste, mõningate eakate inimeste ja vähemusrühvuste esindajate töötuse tase kogu liidus on endiselt lubamatult kõrge; arvestades, et 500 000 puudega inimest elab endiselt kinnistes hooldekodudes,

Terviklikum lähenemine aktiivsele sotsiaalsele kaasamisele

1. tervitab komisjoni lähenemist aktiivsele sotsiaalsele kaasamisele; on seisukohal, et aktiivse sotsiaalse kaasamise poliitika kõikehõlmavaks eesmärgiks peab olema põhiõiguste rakendamine, et võimaldada inimestel elada väärikalt ning osaleda ühiskonnas ja tööturul;
2. on seisukohal, et aktiivse sotsiaalse kaasamise põhimõtted peavad avaldama otsustavat mõju vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse kaotamisele nii töötavate inimeste („töötavad vaesed”) kui ka töötute seas; nõustub komisjoniga, et terviklikum lähenemisviis aktiivsele sotsiaalsele kaasamisele peaks tuginema järgmistele ühistele põhimõtetele:
 - a) sotsiaalse tõrjutuse vältimiseks piisav sissetulekutoetus: liikmesriigid peaksid kooskõlas subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetega määratlema minimaalsed sissetulekuskeemid, nendega seotud soodustused ja sotsiaalabi, mis peaks olema kergesti kättesaadav ja tagama piisavad vahendid, ning täiendama neid aktiivse kaasamise poliitika strateegilise kavaga, mille eesmärk on aidata inimesed välja vaesusest ja vältida sotsiaalset tõrjutust (seejuures tähendab aktiivse kaasamise poliitika õiglasemaid sotsiaalkaitsesüsteeme ning peab pakkuma konkreetseid kõrvalmeetmeid (nt rehabilitatsioon, koolitus, nõustamine, lapsehooldus, eluaseme pakkumine, keeleõpe sisserändajatele, tugiteenused), et võimaldada inimestel elada inimväärset elu;

Neljapäev, 9. oktoober 2008

- b) sidemed kaasava tööturuga: aktiivse kaasamise poliitika eesmärk peaks olema stabiilsete ja turvaliste oskusi nõudvate töökohtade loomine, töö atraktiivsuse suurendamine, kvaliteetsete töökohtade loomine ning kvaliteetse tööhõive edendamine, kõrgetasemelise töötervishoiu ja tööohutuse pakkumine, tootlikkuse tõstmine ja kõige ebasoodsamates tingimustes olevate inimeste toetamine, pakkudes konkreetseid toetusmeetmeid ja teenuseid tööalase konkurentsivõime suurendamiseks ja inimeste hoidmiseks tööturul, ettevõtlustegevuse arendamisel ja töö otsimisel, andes kvaliteetset haridust, kutseõpet, täiendkoolitust ja elukestvat õpet, pakkudes individuaalset nõustamist, ning vältimatu vajaduse korral eriabi ja subsideeritud töökohti sellistele haavatavatele elanikerühmadele nagu näiteks puuetega töötajad;
- c) kvaliteetsete teenuste kättesaadavuse parandamine: põhiteenuste (sotsiaalteenused, üldist (majandus)huvi pakkuvad teenused), kättesaadavust, taskukohasust, avatust, läbipaistvust, universaalsust ja kvaliteeti peab tugevdama, et edendada sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust, tagada põhiõigused ja inimväärne elu eelkõige ühiskonna haavatavatele ja ebasoodsas olukorras olevatele elanikerühmadele (näiteks puuetega ja vanemaelised inimesed, suured ja üksikvanemaga pered), kavandades seejuures teenuseid erinevate rühmade vajadusi arvestades; avalike ja sotsiaalteenuste edasist erastamist võib lubada üksnes juhul, kui kõigile kodanikele on tagatud nende kättesaadavus, kvaliteet ja taskukohasus;
- d) soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine, mittediskrimineerimine ja aktiivne osalemine: aktiivse kaasamise poliitika peab edendama soolist võrdõiguslikkust ja aitama kaotada mis tahes kujul esinevat diskrimineerimist kõigis aktiivse sotsiaalse kaasamise eespool nimetatud aspektides; aktiivne osalemine: head valitsemistava, osalemist ja kõigi asjakohaste tegurite ühendamist tuleb edendada, kaasates vaesuses ja sotsiaalses tõrjutuses elavaid isikuid (eriti neid, kes elavad äärmises vaesuses), samuti tööturu osapooli, valitsusväliseid organisatsioone ja meediat nii liikmesriikide kui ka Euroopa tasandil vahetult strateegiate väljatöötamise, haldamise, elluviimise ja hindamise;

3. on seisukohal, et nõukogu soovitus 92/441/EMÜ tuleb laiendada ja kaasajastada, pidades silmas liidu sotsiaalse tegelikkuse hindamise põhjal valminud kokkuvõtte tulemusi ja selles kavandatud terviklikku lähenemisviisi aktiivsele kaasamisele, ning et kõnealuses soovitusel tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta ka demograafiliste muutuste ning teadmiste- ja teenustepõhise majandusega seotud uute sotsiaalsete riskide ilmnemist;

4. toetab komisjoni seisukohta, et terviklikum lähenemisviis aktiivsele kaasamisele peaks tähendama ka erilise tähelepanu pööramist laste vaesuse kaotamisele, ebavõrdsuse kaotamisele tervishoiuteenuste kättesaadavuse ja tulemuslikkuse osas, riikliku ja erapensioni ning pensionileminekuga seotud vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastasele võitlusele ning korraliku ja kvaliteetse pikaajalise hoolduse pakkumisele;

Piisava sissetuleku tagamine inimväärse elu võimaldamiseks kõigile

5. juhib tähelepanu sellele, et küll enamikul, kuid mitte kõigil EL-27 liikmesriikidel on olemas riiklikud miinimumpalga skeemid; soovib liikmesriikidel sotsiaalse kaasamise huvides pakkuda inimestele miinimumpalga skeeme, ja nõuab neilt tungivalt omavahel vastavate heade tavade vahetamist; tunnistab, et sotsiaalabi andmise korral on liikmesriikidel kohustus tagada, et kodanikud teavad oma õigusi ja oskavad neid kasutada;

6. kahetseb sügavalt, et mõned liikmesriigid ei näi pidavat oluliseks nõukogu soovitus 92/441/EMÜ, milles tunnustatakse inimese põhiõigust saada inimväärseks eluks piisavaid toimetulekuvahendeid ja sotsiaalabi;

7. nõustub komisjoniga, et enamikus liikmesriikides jääb sotsiaalabi suurus juba allapoole vaesuspiiri; nõuab kindlalt, et sissetulekutoetuse kavade keskne eesmärk peab olema aidata inimestel vaesusest välja tulla ning võimaldada neil elada inimväärset elu; palub komisjonil uurida küsimust, kas kõigile tingimusteta baassisissetuleku tagamine võiks olla vaesusevastases võitluses tulemuslik abinõu;

8. kutsub komisjoni üles esitama üksikasjalikku aruannet selle kohta, kas sotsiaalhoolekande tagamine liikmesriikides (näiteks miinimumpalga skeemid ja nendega seonduvad hüvitised, töötu abiraha, invaliidsus- ja toitjakaotuspension, kohustuslikud ja täiendavad pensioniskeemid, ennetähtaegselt pensionile jäämise hüvitised) pakuvad Euroopa Liidu vaesuspiirist (60 % riigi ühtlustatud mediaansissetulekust) suuremat sissetulekut;

Neljapäev, 9. oktoober 2008

9. soovib komisjonil kaaluda elatusmiinimumi ja elukalliduse (kaupade ja teenuste ostukorv) ühtse arvutamismeetodi kehtestamist, et tagada vaesuspiiri võrreldav mõõtmine ning määrata kindlaks vajaliku sotsiaalse sekkumise kriteeriumid;
10. juhib tähelepanu sellele, et naised ohustab äärmiselt vaesusesse langemine rohkem kui mehi; juhib tähelepanu, et Euroopa ühiskondades jätkuv suundumus vaesuse feminiseerumisele näitab, et praegune sotsiaalkaitssüsteemide raamistik ja liidu sotsiaal-, majandus- ja tööhõivepoliitika ei ole kujundatud vastavalt naiste vajadustele või naiste töö eripäradele; rõhutab asjaolu, et naiste vaesus ja sotsiaalne tõrjutus Euroopas nõuab konkreetseid, mitmetahulisi ja sooliselt diferentseeritud poliitikameetmeid;
11. kinnitab, et piisava miinimumsissetuleku tagamise skeemid on sotsiaalsel õiglusel ja kõigile võrdsetel võimalustel rajaneva Euroopa Liidu üks põhilisi eeltingimusi; kutsub liikmesriike üles tagama piisavat miinimumsissetulekut töötaoleku või töökoha vahetuse ajal, pöörates erilist tähelepanu naiste rühmadele, kellel on lisakohustusi;
12. kutsub nõukogu kokku leppima ELi miinimumsissetulekuskeemide ning osamakseliste asendussissetulekuskeemide sihteesmärgis, mis pakuks sissetulekutoetust vähemalt 60 % ulatuses riigi ühtlustatud mediaansissetulekust, ning seejärel kõigi liikmesriikide jaoks kokku leppima selle sihtmärgi saavutamise ajakavas;
13. on seisukohal, et naised on meestega võrreldes suuremas vaesusesse sattumise ohus, eriti vanemas eas, sest sotsiaalkindlustussüsteemide aluseks on tihtipeale pideva tööstaaži põhimõte; nõuab individualiseeritud õigust piisavale miinimumsissetulekule, mis ei sõltuks tööpanusest;
14. on seisukohal, et töötavate inimeste vaesus näitab töötingimuste ebaõiglust, ning nõuab keskendumist sellise olukorra parandamisele nii, et töötasu üldiselt ja eriti miinimumpalk – olgu see siis õigusnormidega või kollektiivlepinguga ette nähtud – oleks selline, et takistaks töötavate inimeste vaesust ja suudaks tagada inimväärse elatustaseme;
15. kutsub nõukogu üles kokku leppima ELi miinimumpalkade sihteesmärgis (õigusnormid, kollektiivlepingud riiklikul, piirkondlikul ja sektori tasandil), mille suurus oleks vähemalt 60 % vastavast (riigi, sektori jne) keskmisest palgast, ning kõigi liikmesriikide jaoks selle saavutamise ajakavas;
16. juhib tähelepanu sellele, et sotsiaalse kaasamise hõlbustamiseks tuleks miinimumsissetuleku skeeme täiendada tugimeetmete paketiga, mis hõlmaks selliseid sotsiaalse kaasamise valdkondi nagu näiteks eluase, hariduseks, koolituseks, kutse- ja elukestvaks õppeks antav toetus, usaldusväärse majandusjuhtimise ja sissetulekutoetuse kavad, et aidata katta üksikisikute ja leibkondade ning eelkõige üksikute inimeste, üksikvanemaga perede ja suurperede vastavaid kulusid nende eluliste vajaduste ja elukestva õppega seotud vajaduste rahuldamiseks;
17. kutsub liikmesriike üles vaatama läbi oma tihtipeale keerukad ja segased sissetulekutoetuse skeemid, olenemata nende eripärast (miinimumsissetulekuskeemid ja nendega seotud hüvitised, osamakselised asendussissetulekuskeemid jms), et parandada nende kättesaadavust, tõhusust ja tulemuslikkust;
18. on seisukohal, et liikmesriigid peaksid ebasoodsas olukorras olevatele elanikerühmadele (näiteks puuetega või kroonilisi haigusi põdevad inimesed, üksikvanemad või paljulapselised pered) pakkuma täiendavaid sihtotstarbelisi hüvitisi, mis kataksid muu hulgas isikuabi, eriseadmete kasutamise ning meditsiinilise ja sotsiaalabiga seotud lisakulud, ning muuhulgas kehtestama ebasoodsamas olukorras olevatele sotsiaalsetele rühmadele taskukohased ravimihinnad; rõhutab vajadust tagada inimväärsel tasemel invaliidsus- ja vanaduspensionid;
19. tunnistab sissetulekute ebavõrdset jaotust füüsilisest isikust ettevõtjate hulgas ja seda, et üks neljandik füüsilisest isikust ettevõtjatest elab allpool vaesuspiiri, ning tunnistab seepärast, et ettevõtjate vaesusse langemise vältimiseks tuleb neid regulaarsemalt toetada;

Neljapäev, 9. oktoober 2008

Laste vaesuse kaotamine: analüüsimisest eesmärgistatud poliitika ja selle rakendamiseni

20. rõhutab tervikliku lähenemise tähtsust laste materiaalsele turvalisusele ja heaolule, lähtuvalt ÜRO lapse õiguste konventsiooni lapsekesksest vaatenurgast, nii et peredele ja eelkõige suurtele peredele oleks tagatud piisav sissetuleku tase, mis lubab neil pakkuda oma lastele rahuldavat eluaset ja toiduvalikut ning juurdepääsu kvaliteetsetele tervishoiu-, sotsiaal- ja haridusteenustele, seades eesmärgiks laste harmoonilise füüsilise ja isikuomaduste arengu; tunnistab siiski, et laste põhivajadused peaksid olema tähtsamad kui liikmesriikide finantskaalutlused;

21. kutsub ELi institutsioone, liikmesriike ja kodanikuühendusi tagama, et laste osalemine korraldatakse alati vastavalt ohutu ja mõtestatud osalemise aluspõhimõtetele;

22. juhib tähelepanu tervikliku lähenemisviisi järgmistele mõõdetele:

a) tunnistada, et lapsed ja noored on nii kodanikud, iseseisvad õigustega isikud kui ka perekonnaliikmed;

b) tagada kasvavatele lastele materiaalne tugi ja igat liiki abi oma emotsionaalsete, sotsiaalsete, füüsiliste, hariduslike ja tunnetuslike vajaduste rahuldamiseks, andes eelkõige hädavajalikku toetust äärmiselt vaestele peredele ja vanematele, et nad saaksid muretseda oma kohustuste täitmiseks vajalikke vahendeid, ja takistades niimoodi laste hülgamist või hoolekandeesutustesse andmist materiaalses raskustes olevate vanemate poolt;

c) tagada kõigi laste praeguse ja tulevase heaolu jaoks vajalike teenuste ja võimaluste kättesaadavus; pöörata erilist tähelepanu eriabi vajavatele lastele (rahvusvähemused, sisserändajad, tänavalapsed ja puuetega lapsed), et nad saaksid oma võimeid täiel määral välja arendada ega jääks abituse seisundisse, eriti mitmendat põlve järjest vaesusesse, ning tagada lastele hariduse ja tervishoiu kättesaadavus;

d) võimaldada lastel osaleda ühiskonna elus, sealhulgas nende vanusele sobivate otsuste tegemisel laste elu vahetult mõjutavates küsimustes, samuti ühiskondlikus, puhke-, spordi- ja kultuuritegevuses;

e) toetada rahaliselt lasterikkaid peresid, et aidata peatada rahvaarvu vähenemist, samuti ühte või enam last kasvatavaid üksikvanemaid, koos meetmetega nende tööturule sisenemise või naasmise hõlbustamiseks, pidades meeles, et selline olukord muutub üha tavalisemaks ja et üksikvanematel on sellises olukorras palju raskem kui kahe lapsevanemaga perekondadel;

f) tunnustada perekondade tähtsust laste heaolule ja arengule;

g) rõhutab tänavalaste, inimkaubanduse ohvriks langenud laste ja üksikute alaealiste nende perekondade juurde tagasiviimise toetamise tähtsust, kusjuures igal üksikjuhul tuleb kaaluda, mis on lapse jaoks kõige parem; rõhutab, et koju tagasiviimisega peaksid kaasnema sotsiaalse taasintegreerimise erimeetmed, juhul kui sotsiaal-majanduslik olukord on viinud lapse tema füüsilist ja moraalselt arengut kahjustava ebaseaduslikku tulu taotleva tegevuseni (näiteks prostitutsioon ja uimastikaubandus); nõuab ühist kooskõlastatud tegevust tänavalaste ja nende perekondade äärmise tõrjutuse ja vaesuse põhjustega tegelemiseks, millega parandatakse nende juurdepääsu kvaliteetsetele teenustele ja võideldaks organiseeritud kuritegevusega; kutsub nõukogu üles leppima kokku kogu ELi hõlmava kohustuse osas, mis põhineb Euroopa Parlamendi 16. jaanuari 2008. aasta resolutsioonil Euroopa Liidu lapse õiguste strateegia väljatöötamise kohta, et 2015. aastaks teha lõpp tänavalaste nähtusele;

h) soovib liikmesriikidel tunnistada, et äärmise vaesuse, haavatavuse, diskrimineerimise ja sotsiaalse tõrjutuse nõiarang seab lapsed ja eriti tänavalapsed suurde ohtu ning et mitmetahuliste puudustega tegelemiseks on vajalik diferentseeritud ja konkreetsetele üksikisikutele suunatud tegevus; nõuab tungivalt, et liikmesriigid kiidaksid heaks ELi ühised jõupingutused lastega kaubitsemisele ja prostitutsioonile, laste uimastitarvitamisele, lastevastasele vägivallele ja alaealiste kuritegevusele lõpu tegemiseks;

Neljapäev, 9. oktoober 2008

23. kutsub komisjoni käsitlema laste vaesust ja sotsiaalset tõrjutust laiemas, ELi poliitika kontekstis, seoses selliste küsimustega nagu sisseränne, puuded, diskrimineerimine, laste kaitsmine igasuguse väärkohtlemise eest, laste ja täiskasvanute hooldajad, sooline võrdõiguslikkus, peretoetused, aktiivne sotsiaalne kaasamine, väikelaste hoidmine ja haridus, elukestev õpe ning töö-, era- ja pereelu ühitamine;
24. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegelikkuses rakendama põhimõtet „võrdse sotsiaalse väärtusega töö eest võrdne tasu”, ning sotsiaalkaitse süsteeme konkreetselt analüüsima ja reformima ja töötama välja ELi suunised sotsiaalkaitse süsteemide reformimiseks soolise võrdõiguslikkuse vaatepunktist, mis hõlmab sotsiaalkindlustuse õiguste individualiseerimist, sotsiaalkaitse ja teenuste kohandamist muutuvate perestruktuuridega ja selle tagamist, et sotsiaalkaitse süsteemid paremini leevendaksid naiste ebakindlat olukorda ja vastaksid kõige haavatavamate naiste rühmade vajadustele;
25. kutsub komisjoni parandama avatud kooskõlastusmeetodi võrdlusuuringuid ja järelevalvet, kehtestama ühised näitajad ning koguma võrreldavaid kvaliteetseid andmeid ja pikaajalist statistikat laste olukorra kohta, mis hõlmaksid laste vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastasele võitlusele tervikliku lähenemise kõiki aspekte, ka eluaseme pakkumist lastele ja perekondadele, eesmärgiga olla võimeline laste heaolu taset jälgima;
26. soovib Eurostatil luua side Euroopa Põhiõiguste Ameti tellitud näitajate kogumiga, mida töötatakse välja, et jälgida ELi tegevuse mõju laste õigustele ja heaolule; juhib tähelepanu vajadusele, et komisjon, Põhiõiguste Amet ja liikmesriigid teeksid ühiselt, koostöös asjaomaste ÜRO allasutuste, rahvusvaheliste organisatsioonide ja uurimiskeskustega jõupingutusi, parandamaks võrreldavate statistiliste andmete kogumist laste olukorra kohta Euroopa Liidus, sellele vajadusele on osutatud ka eespool nimetatud 16. jaanuari 2008. aasta resolutsioonis; kutsub liikmesriike üles võtma kõiki võimalikke meetmeid, et järgida sotsiaalkaitsekomitee 17. jaanuaril 2008 vastu võetud raportis „Laste vaesus ja heaolu Euroopas” esitatud soovitusi, mis rõhutab, et liikmesriigid peaksid läbi vaatama erinevad riiklikul ja piirkondlikul tasandil kättesaadavad andmeallikad haavatavas olukorras olevate laste kohta;
27. nõuab tungivalt, et liikmesriigid looksid ennetussüsteemid kriitiliste olukordade avastamiseks, nagu näiteks vanemad, kes on kaotamas oma kodu, laste ootamatu koolist äravõtmine või lapsevanemate endi lapsepõlves aset leidnud väärkohtlemine; kutsub liikmesriike üles teostama aktiivset poliitikat eesmärgiga hoida ära laste varajane koolist lahkumine riskirühmadele toetust pakkuvate mehhanismide kaudu;
28. nõuab tungivalt, et liikmesriigid, kes ei ole veel seda teinud, annaksid kohalikele asutustele volitused rajada ja juhtida süsteeme hädas olevate laste abistamiseks, et tagada nende süsteemide võimalikult tõhus toimimine;
29. toetab komisjoni seisukohta, et kaasaegsete perestruktuuride mitmekesisusele ja lapse õiguste kaitsele suunatud meetmete vaheline tasakaal tagab võitluses laste vaesuse vastu parimad tulemused;
30. palub komisjonil edendada piisavate vahenditega varustatud ning selgete eesmärkide ja sihtidega hästi tasakaalustatud poliitikat, mille juures arvestatakse konkreetse riigi olusid ja keskendutakse varajasele sekkumisele;
31. kutsub liikmesriike üles tugevdama vastastikust õppimist ning jälgima edukaid ja edutuid poliitikaid laste vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastases võitluses;
32. rõhutab integreeritud, tervikliku perepoliitika tähtsust, mis läheb aktiivsest kaasamisest kaugemale, et käsitleda lapse ja pere heaolu kõiki aspekte ning teha Euroopa Liidus lõpp laste vaesusele ja sotsiaalsele tõrjutusele;
33. kutsub liikmesriike üles vahetama häid tavasid laste osalemise valdkonnas ja edendama laste kaasamist nende tulevikku mõjutavate otsuste juures, kuna see on parim viis laste seisukohtade mõistmiseks;

Neljapäev, 9. oktoober 2008

34. tervitab komisjoni ja liikmesriikide pühendumist ÜRO lapse õiguste konventsioonile; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles looma selge sideme lapse õiguste tegevuskava ning laste vaesuse ja tõrjutuse vastu võitlemise tegevuskava vahel, kuna laste vaesus ja puuduste all kannatamine on põhiliste inimõiguste rikkumine; soovib liikmesriikidel võtta oma sotsiaalse kaasamise strateegiate koostamisel arvesse konventsiooni komitee soovitusi vastusena konventsiooniosaliste riikide rakendamisaruannetele, ning valitsusväliste organisatsioonide alternatiivseid aruandeid;

35. juhib tähelepanu sellele, et teenuste ja soodustuste osas ei tohi üksikvanemaid asetada lastega paari-dest halvemasse olukorda;

36. nõuab tungival, et liikmesriigid töötaksid diferentseeritud lähenemisviisi alusel (mille juures võetakse arvesse vaesuse taseme muutumist sõltuvalt piirkonnast ja laste vanusest) välja laste vaesuse vähendamise ja kaotamise riiklikud strateegiad;

37. kutsub liikmesriike tagama kõigile lastele ja perekondadele, sealhulgas nendele, kes kannatavad vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse all, juurdepääsu kvaliteetsetele sotsiaalhooldusteenustele, kajastades selget arusaamist vaesuse mõjust perekondadele koos suurema laste kuritarvitamise ja väärkohtlemise ohu ning selle mõjudega;

Sotsiaalselt kaasavate tööturgude tööhõivepoliitika

38. nõustub komisjoniga selles, et töö omamine on parim viis vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vältimiseks, kuid et see ei ole alati tagatud, sest ametliku statistika kohaselt on ELis 8 % töötajatest vaesuse ohus; kutsub seepärast komisjoni ja liikmesriike üles sisuliselt rakendama direktiivi 2000/78/EÜ;

39. kutsub liikmesriike üles tulemuslikumalt rakendama tööhõive ja sotsiaalküsimuste valdkonnas kehtivaid ühenduse õigusakte;

40. juhib tähelepanu sellele, et ELis elab vaesuses 20 miljonit töötavat inimest, neist enamik naised, ehk teiste sõnadega on 6 % kogu elanikkonnast ja 36 % töötavast elanikkonnast tööd omades samaaegselt vaesuse ohus; kutsub liikmesriike üles aktiivse kaasamise lahutamatu osana leppima kokku miinimumpalka sätestavates õigusaktides;

41. rõhutab, et osalise tööajaga töötab Euroopa Liidus 31 % naistest ja 7,4 % meestest; rõhutab, et naiste puhul on osalise tööajaga töökoht tihti vilets ja marginaalne, halvasti tasustatud ja ebapiisava sotsiaalkaitsega; juhib tähelepanu sellele, et naised on seepärast suuremas vaesusesse sattumise ohus, eriti vanemas eas, kuna osalise tööajaga töö puhul ei ole pensionid tihti iseseisvaks eluks piisavad;

42. on seisukohal, et aktiivseks tööturule kaasamiseks vajavad kõige ebasoodsamas olukorras olevad elanikerühmad erimeetmeid:

- i) individuaalse arengu toetamine hariduse, koolituse, elukestva õppe, arvutioskuste omandamise ja hindamise kaudu, samuti stabiilsete peresuhte, sotsiaalse integratsiooni ja kaasamise teel enne tööle asumist, tunnistades, et inimese enda kohustus ühiskonda integreeruda on väga tähtis ja seda tuleks ergutada;
- ii) teabe võimalikult kättesaadavaks muutmine ja individualiseeritud võimaluste pakkumine turvaliseks ja stabiilseks oskustööks, mis vastab inimeste vajadustele ja võimetele; tööturule sisenemiselt või tagasipöördumiselt takistuste kaotamine, pöörates erilist tähelepanu üksikvanematega peredele, ning järkjärgulise pensionilemineku propageerimine, et suurendada vanemaealiste inimeste sissetulekuid ja vältida nende vaesumist;

Neljapäev, 9. oktoober 2008

iii) tugimeetmed, mis tugevdavad tööhõivet ja võimet püsida tööturul (nt töökohal antava koolituse ja elukestva õppe võimalused); ettevõtluse arendamine ning selline töökorraldus, mis võimaldab sotsiaalselt tõrjutud inimestel siseneda tööturule ning ühitada töö ja oma jõupingutused sotsiaalselt ebasoodsate tingimustega (näiteks elamispinna puudumine, hoolduskohustused või terviseprobleemid) toime tulemiseks;

iv) pensionialiste isikute ametikohtade vabastamise huvides töölt lahkumise jälgimine;

43. on seisukohal, et tasuva töö poliitika peaks olema suunatud madala töötasu probleemi ning madala töötasu ja töötasu puudumise vaheldumise probleemi lahendamisele tööturu selles osas, kus töötasud on väikesed ja inimesed liiguvad ebakindlate, madalapalgaliste, madalakvaliteediliste, madala tootlikkusega tööde vahel ning jäävad töötuks ja/või lahkuvad tööturult; rõhutab, et esmatähtsa küsimusena tuleks tegeleda töötuse ajal paindlikuks jäämise ning sotsiaalsete hüvitistega; on seisukohal, et heaolusüsteemid peaksid aktiivselt motiveerima inimesi otsima uusi töövõimalusi, julgustades samal ajal muutustele avatust saamata jäänud tulu hüvitamise ja haridusvõimaluste pakkumise kaudu; nõuab tungivalt, et poliitika kujundajad kasutaksid tasuva töö poliitika puhul kaitstud paindlikkuse kontseptsiooni;

44. kutsub liikmesriike uuesti läbi mõtlema nn aktiveerimispoliitika, mis põhineb toetuse saajate jaoks liiga rangetel abikõlblikkuse ja tingimustest kinnipidamise eeskirjadel ning sunnib inimesi vastu võtma madalapalgalist tööd, mis ei taga rahuldavat elatustaset;

45. teeb ettepaneku leida tasakaal inimeste isikliku vastutuse ja sotsiaalse pakkumise vahel, et võimaldada kõigil elada inimväärselt ja osaleda ühiskonnaelus;

46. rõhutab nõukogu seisukohta, et aktiivne tööturupoliitika peaks edendama nn head tööd ja tõusu ühiskondlikus hierarhias ning looma võimalused korrapäraseks ja tasuvaks tööhõiveks, mis tagab piisava sotsiaalse kaitse ning rahuldavad töötingimused ja töötasu;

47. rõhutab sotsiaalse majanduse, sotsiaalsete ettevõtete, mittetulundussektori ja riikliku tööhõivesektori potentsiaali toetatud tööhõivevõimaluste ja töökeskkonna pakkumisel haavatavatele elanikerühmadele, mida tuleks liikmesriikide poolt ja ühenduse poliitikate (Euroopa Sotsiaalfond, Euroopa Regionaalarengu Fond, Ühtekuuluvusfond jne) kaudu igati uurida ja toetada;

48. nõustub komisjoniga, et nende jaoks, kes mitmesugustel põhjustel (nagu näiteks tõsine puue, vanus või töövõimeetus, püsiva ja põlvkonnalt põlvkonnale kanduva vaesuse ja/või diskrimineerimise mõju, pere- või hoolduskohustustest tulenev koormus või kohapeal valitsev puudus) ei saa töötada, peavad aktiivse kaasamise poliitika pakkuma sissetulekutoetust ja tugimeetmeid vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ärahoidmiseks ning võimaldama neil inimväärselt elada ja ühiskonnaelus osaleda;

49. kutsub liikmesriike üles alandama mitte üksnes madala, vaid ka keskmise sissetulekuga inimeste maksukoormust, et vältida töötajate sattumist ja jäämist madalapalgalisele tööle ning nende suundumist „musta” tööjõu hulka;

50. juhib tähelepanu Euroopa ühiskonnas toimuvatele muutustele, mis muudavad leibkondade sotsiaalset iseloomu; nõuab kõnealuste muutuste arvessevõtmist, et kaotada tõkked, mis takistavad vabaabi elavate paaride mittetöötavate partnerite tööturule minekut;

51. on seisukohal, et sotsiaalne majandus ja sotsiaalsed ettevõtted peavad pakkuma korralikke töötingimusi ja töötasu ning edendama ka soolist võrdsust ja diskrimineerimise vastaseid meetmeid (näiteks meeste ja naiste palgaerinevuste kaotamine, kollektiivlepingute täitmine, alampalga maksimine ning võrdse kohtlemise tagamine);

52. märgib, et kõrghariduse tähtsuse suurenemisele vaatamata tuleks liikmesriike julgustada säilitama ja juurutama tööpõhist praktilist väljaõpet; kutsub liikmesriike välja töötama järjepidevat õppepraktika poliitikat, mis pakub minimaalseid tagatise ja korralikku töötasu, ning võidelda praeguste suundumuste vastu varjata töötamist tasustamata õppepraktika nime all;

Neljapäev, 9. oktoober 2008

53. kutsub komisjoni ja liikmesriike kõigis ELi haridussüsteemides sarnaste väljaõppekavade alusel välja töötama ühtset lähenemisviisi kutseunitsustele, mis võimaldab noortel saada oma ametialase karjääri jooksul valitud erialal väljaõpet; märgib, et väljaõppekavade aluseks peab olema diplomite ja kutsetunnistuste vastastikune tunnustamine, ning liidusiseste suhtlemistõkete kaotamiseks peab see hõlmama keeleõpet; on seisukohal, et ümberõppe meetmete puhul peaksid emotsionaalne ja kutsealane heaolu olema tasakaalus, nii et kutsealases ümberõppes ei nähtaks tõket või takistust kutsealasele arengule;

54. juhib tähelepanu vajadusele edendada noorte ja vanemaaliste inimeste ning sisserändajate aktiivset kaasamist kõigisse kaasava tööturu loomise pingutustesse; kutsub nõukogu, komisjoni ja liikmesriike üles koostama kiireloomuliste meetmete kogumit võitluseks „musta” tööjõu, sunniviisilise laste töö ja töötajate väärkasutamise vastu ning lõpetama majandusmigrantide ja varjupaigataotlejate segiajamine, ning nende mõlema segiajamine ebaseaduslike sisserändajatega; kutsub liikmesriike üles välja töötama õigusakte, mis takistavad haavatavate töötajate ekspluateerimist jõugujuhtide poolt, ning allkirjastama ja ratifitseerima ÜRO konventsiooni sisserändajatest töötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitse kohta;

Kvaliteetteenuste pakkumine ning nende kättesaadavuse tagamine haavatavatele ja ebasoodsates oludes olevatele elanikerühmadele

55. tervitab komisjoni seisukohta, et kohustuslikel ja täiendavatel sotsiaalkindlustuskeemidel, tervishoiuteenustel ja üldist huvi pakkuvatel sotsiaalteenustel peab olema ennetav ja ühtekuuluvust tugevdav osa, need peavad lihtsustama sotsiaalset kaasamist ja põhiõiguste kaitsmist; juhib tähelepanu vajadusele tagada kvaliteetse, kättesaadava ja taskukohase pikaajalise hoolduse arendamine abivajajate jaoks, ning toetada hooldajaid; kutsub liikmesriike üles tegema kindlaks hooldajate – kes tihtipeale on sunnitud tööturult eemale jääma – ees seisvad probleemid ja nendega tegelema;

56. nõustub komisjoniga, et kõik üldhuviteenused, sealhulgas sellised võrgustikuvaldkonnad nagu transport, telekommunikatsioonid, energia ja muud kommunaalteenused ning finantsteenused, peaksid etendama olulist rolli sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tagamisel ning toetama aktiivset kaasamist;

57. rõhutab, et kaupade ja teenuste kättesaadavus peaks olema iga ELi kodaniku õigus, ning seepärast toetab komisjoni ettepanekut võtta vastu horisontaalne direktiiv, mis täiendab direktiivi 2000/78/EÜ ja hõlmab kõiki EÜ asutamislepingu artiklis 13 nimetatud diskrimineerimise liike, ning mis peaks aitama võidelda diskrimineerimisega muudes valdkondades peale tööhõive, nagu näiteks diskrimineerimine puude, vanuse, usuliste veendumuste ja seksuaalse sättumuse põhjal; samas arvab, et on vaja edukamalt rakendada kehtivaid ühenduse diskrimineerimisevastaseid direktiive;

58. soovib liikmesriikidel kaaluda haavatavatele rühmadele sotsiaalingimustest sõltuvate soodustariifide kehtestamist, näiteks energia ja ühistranspordi valdkonnas, ning mikrokrediidi saamise võimalusi aktiivse kaasamise edendamiseks, samuti materiaalses kitsikuses olevatele inimestele tasuta ravi ja hariduse pakkumist;

59. julgustab komisjoni ja liikmesriike suurendama universaalteenuse osutamise kohustusi (näiteks telekommunikatsiooni- ja postiteenuste valdkonnas), et muuta põhiteenused kättesaadavamaks ja taskukohasemaks, ning tugevdada haavatavatele ja ebasoodsates oludes olevatele elanikerühmadele suunatud sihipärase universaalteenuste osutamise kohustusi;

60. kutsub nõukogu üles kokku leppima kogu ELi hõlmavas kohustuses teha 2015. aastaks lõpp kodutusele, ning liikmesriike koostama integreeritud poliitikat kõigile kvaliteetse ja taskukohase eluaseme tagamiseks; nõuab tungivalt liikmesriikidelt laiemat kodutusevastase strateegia ühe osana talvise hädaolukorra kavade väljatöötamist ning asutuste loomist, mis tegeleksid diskrimineeritavatele elanikerühmadele eluasemete pakkumise ja kättesaadavaks muutmisega; soovib koguda võrreldavaid andmeid kodutuse ja puuduliku eluaseme esinemise ulatuse kohta; kutsub komisjoni välja töötama ELi kodutuse raammõistet ning igal aastal ajakohastama andmeid liikmesriikides kodutuse probleemi kaotamiseks võetud meetmete ja saavutuste kohta;

Neljapäev, 9. oktoober 2008

61. nõuab tungivalt, et esimese sammuna laste vaesuse kaotamiseks ELis vähendaksid liikmesriigid 2012. aastaks laste vaesust 50 % võrra ning eraldaksid kõnealuse eesmärgi saavutamiseks piisavad vahendid; on seisukohal, et nimetatud vähenemise suurus iseloomustavate näitajate puhul tuleks eriti silmas pidada äärmises vaesuses elavate perede lapsi;
62. rõhutab selliste integreeritud teenuste edendamise olulisust, mis vastavad vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse mitmemõõtmelisusele ning tegelevad nt vaesuse ja kodutuse vaheliste seoste, vägivalda, füüsilise ja vaimse tervise, haridustaseme, sotsiaalse ja kogukondliku integratsiooni, infotehnoloogia ja infrastruktuuri kättesaamatuse ning digitaalse lõhe suurenemise küsimustega;
63. kutsub liikmesriike üles omaks võtma lähenemisviisi „tervishoid kõigis poliitikavaldkondades”, ning arendama integreeritud sotsiaal- ja tervishoiupoliitikat, et võidelda ebavõrdsuse vastu arstiabi osutamisel ning haiguste ennetamisel ja ravimisel, eelkõige haavatavate ja kõige raskemini kättesaadavate elanikerühmade osas;
64. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama vabatahtlikku tegevust ja aitama ühiskonda integreerida inimesi, kes enam tööturul ei osale või on sellega kontakti kaotanud;
65. tervitab komisjoni keskendumist teenuste kättesaadavuse (olemasolu ja taskukohasus) ja kvaliteedi (kasutajate kaasamine, järelevalve, tulemuslikkuse hindamine, head töötingimused, võrdõiguslikkus tööle võtmisel ja teenuste osutamisel, teenuste koordineerimine ja ühitamine ning piisav füüsiline infrastruktuur) parandamisele;
66. kutsub liikmesriike üles täiustama avalike teenuste, eelkõige lastele ja täiskasvanutele osutatavate teenuste vaheliste seoste kooskõlastamist; nõuab tungivalt, et liikmesriigid juurutaksid lastevanemate abiprogramme valdkondades, kus vaesuse tõttu ei piisa teadmisi laste kasvatamisest, ning tagaksid küllaldased vahendid laste usaldustelefonidele; rõhutab, et lastele ja lapsevanematele suunatud avalike teenuste puhul tuleb tagada sobivate struktuuride, stiimulite, tulemusjuhtimise süsteemide, rahastamisvoogude ja töötajate olemasolu, et teenuse saajatega vahetult suhtlevatel töötajatel peavad olema ennetus- ja varaseks sekkumistegevuseks vajalikud oskused, teadmised ja enesekindlus ning et teenused peavad vastama teenusekasutajate, eelkõige haavatavate perekondade vajadustele;
67. kutsub liikmesriike üles omistama suuremat tähtsust asjaolule, et toetuste kärpimine konkreetsete teenuste puhul, nagu näiteks söögiraha, tasuta õppematerjalide ja koolibussi võimaldamine ning põhiliste vaba aja veetmise ja koolivälise haridusvõimaluste pakkumine, võib vahetult põhjustada sotsiaalset tõrjutust, eriti sotsiaalselt haavatavatest peredest pärit laste puhul; juhib liikmesriikide tähelepanu vajadusele pakkuda kõigile lastele võrdsed võimalusi integreerumiseks aktiivse koolispordipoliitika ning infotehnoloogia kättesaadavuse kaudu; palub komisjonil lisada lastele suunatud teenused, nagu näiteks lapsehooldus, koolitransport ja koolilõunad, üldist huvi pakkuvate sotsiaalteenuste nimekirja;
68. tervitab loobumist puuetega inimeste hooldeasutustesse määramisest, kuid märgib, et see eeldab kohapealsete kvaliteetsete hooldus- ja tugiteenuste edendamist, mis soosivad iseseisvat toimetulekut, õigust individuaalsele abile, oma elarve käsutamise õigust ning täielikku osalemist ühiskonnaelus;
69. rõhutab vajadust edendada liikmesriikides kõikehõlmavate kohalike, piirkondlike ja riiklike aktiivse vananemise strateegiate väljatöötamist ja rakendamist;
70. arvab, et nii liikmesriikide kui ka ELi tasandil tuleks võtta rohkem meetmeid laste ja eakate inimeste vastase koduvägivalda ja väärkohtlemise teadvustamiseks ja uurimiseks ning sellega tegelemiseks;
71. kutsub liikmesriike üles töötama välja konstruktiivsena lähenemisviisi uimastipoliitikale, pöörates rõhku pigem haridusele ja sõltuvuse ravimisele kui kriminaalkaristustele;
72. kutsub liikmesriike üles tähtsustama rahvatervishoiu meetmeid, mille eesmärk on vahetult tegelda paljude rahvusvähemuste ebavõrdse olukorra tervise seisundi ja tervishoiuteenuste kättesaadavuse osas;

Neljapäev, 9. oktoober 2008

73. märgib, et kõikides liikmesriikides võib alkoholi ja narkootikumide kuritarvitamine põhjustada kuritegevust, töötust ja sotsiaalset tõrjutust; seepärast peab vastuvõetamatuks, et paljudel inimestel on vastavat ravi ja nõustamist võimalik saada üksnes vanglas viibides;

74. rõhutab, et on väga palju erinevaid puudeid, nagu näiteks liikumisraskused, nägemisvaegus, kuulmisvaegus, vaimse tervise häired, kroonilised haigused ja õpiraskused; juhib tähelepanu asjaolule, et eriti raske on mitme puudega inimestel, nagu ka mitmete diskrimineerimise vormide all kannatajatel;

75. nõuab vaimsete häiretega ja õpiraskustega inimeste häbimärgistamise lõpetamist, inimeste vaimse tervise ja heaolu edendamist, psüühikahäirete ennetamist ning suuremate vahendite eraldamist ravi ja hoolitsemise jaoks;

76. kutsub liikmesriike üles jõustama inimkaubanduse ja diskrimineerimise vastaseid õigusakte ning eelkõige allkirjastama, ratifitseerima ja rakendama Euroopa Nõukogu inimkaubanduse vastu võitlemise konventsiooni;

77. nõuab tungivalt, et kõik liikmesriigid kaitseksid inimõigustepõhist varjupaigapoliitikat kooskõlas ÜRO pagulasseisundi konventsiooni ja muude asjaomaste inimõigusi käsitlevate õigusaktidega, tehes samal ajal jõupingutusi varjupaigataotlejate hüvitistest sõltuvuse lõpetamiseks, lubades neil töötada, ning kaaluksid õiguspärasemate sisserändevõimaluste arendamist;

Poliitika kooskõlastamise parandamine ja kõigi asjaomaste sidusrühmade kaasamine

78. avaldab kahetsust, et komisjoni 2008. aasta ühisaruandes sotsiaalse kaitse ja sotsiaalse kaasatuse kohta ei ole piisavat strateegilist keskendumist vaesuse kaotamisele ja sotsiaalse tõrjutuse ületamisele;

79. nõustub komisjoniga selles, et aktiivse kaasamise lähenemisviis peab edendama integreeritud rakendamisprotsessi ELi, riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, kaasama kõik asjaomased osapooled (tööturu osapooled, valitsusvälised organisatsioonid, kohalikud ja piirkondlikud asutused jne), ning võimaldama ebasoodsates oludes olevatel inimestel endil strateegiate arendamises, haldamises, rakendamises ja hindamises aktiivselt osaleda;

80. rõhutab vajadust ühtse meetmetekogumi järele Euroopa tasandil, et hoida ära ja karistada vähemuste, puuetega inimeste ja eakate kodanike igasugust väärkohtlemist seoses kõnealuste rühmade haavatavuse üldiseks vähendamiseks võetavate konkreetsete, sealhulgas materiaalsete meetmetega;

81. kutsub nõukogu ja komisjoni üles taastama selget strateegilist suunitlust vaesuse kaotamisele ja sotsiaalse kaasamise edendamisele seoses sotsiaalmeetmete kavaga aastateks 2008–2012; nõuab avatud kooskõlastusmeetodi järgmises tsüklis selgemat pühendumist sotsiaalkaitse ja sotsiaalse kaasamise küsimustele, dünaamilisele ja tulemuslikule ühenduse strateegiale, mis kehtestab vaesuse, sotsiaalse tõrjutuse ja ebavõrdsuse vastase võitluse sisulised eesmärgid ning toob kaasa tulemuslike vahendite loomise ja vastava järelevalve; palub nõukogul ja komisjonil tegeleda erinevate kooskõlastamisprotsesside (Lissaboni strateegia, ELi säästva arengu strateegia, sotsiaalse kaitse ja sotsiaalse kaasatuse avatud kooskõlastusmeetod) probleemidega nii, et tagada kõigi nende poliitikate raames selge pühendumine vaesuse kaotamisele ja sotsiaalse kaasatuse edendamisele;

82. kutsub komisjoni, sotsiaalkaitsekomiteed ja liikmesriike üles seadma vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks konkreetseid soolise võrdõiguslikkuse alaseid eesmärgid ja sihte, sh poliitikameetmeid suuremas vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ohus olevate naiste rühmade (näiteks ebatraditsioonilised ja üksikvanemaga perekonnad, naissoost sisserändajad, põgenike ja rahvusvähemuste hulka kuuluvad naised, vanemaalised naised ja puudega naised) toetamiseks;

Neljapäev, 9. oktoober 2008

83. julgustab tööturu osapooli jätkama pingutusi, mis said alguse Euroopa tööturu osapoolte ühisest analüüsist ning nende tööprogrammist aastateks 2006–2008, mis käsitleb ebasoodsas olukorras olevate inimeste tööturule integreerimist; on seisukohal, et on vaja paremat juhtimist, et kooskõlastada ühelt poolt tööturu osapoolte tööturuga seotud tegevust ning teiselt poolt laiemat ühiskondlikku dialoogi (valitsusvälised organisatsioonid jne) tööhõivest väljapoole jäävates sotsiaalse kaasamise küsimustes;

84. toetab komisjoni seisukohta, mille kohaselt on seoses soovitusena 92/441/EMÜ ning sotsiaalkaitse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse avatud kooskõlastusmeetodiga vaja asjakohaseid näitajaid ja põhjalikke riiklikke andmekogumis- ja -analüüsisüsteeme (nt statistilised andmed keskmise kasutada jääva sissetulekuosa, leibkonna tarbimise, hinnatasemete, miinimumpalkade, miinimumsissetulekuskeemide ja nendega seotud hüvitiste kohta); on seisukohal, et sotsiaalse kaasatuse strateegiate järelevalve ja hindamine ning liikmesriikide arenguaruanded peavad näitama, kas kõigis liikmesriikides ja ka piirkonnatasandil austatakse inimeste põhiõigust saada inimväärseks eluks piisavaid toimetulekuvahendeid ja sotsiaalabi;

85. tervitab komisjoni teatist pealkirjaga „Uuendatud pühendumine sotsiaalsele Euroopale: sotsiaalkaitse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse avatud kooskõlastusmeetodi tugevdamine” (KOM(2008)0418), milles tehakse ettepanek sotsiaalse avatud kooskõlastusmeetodi tugevdamiseks parandada selle nähtavust ja töömeetodeid ning tugevdada selle vastastoimet muude poliitikavaldkondadega; tervitab eelkõige komisjoni ettepanekuid seada sihteesmärgid vaesuse (üldine ja laste vaesus, tööga hõivatute vaesus ning püsiv ja pikaajaline vaesus) vähendamise, pensionidest saadava miinimumsissetuleku ning kvaliteetse tervishoiu kättesaadavuse osas (väikelaste suremuse vähendamine, terviseseisundi paranemine, oodatava eluea pikenemine jne);

86. kutsub liikmesriike võtma tulemuslikke meetmeid Barcelona sihteesmärkide saavutamiseks seoses lapsehooldusteenustega; kutsub komisjoni ja liikmesriike sõnastama soovitusel, kuidas rahuldada hooldamisteenusete vajadust Euroopas (täpsemalt laste ja muude ülalpeetavate isikute hooldamise korraldamist ja rahastamist) koos täpsete sihteesmärkide ja näitajate kehtestamisega, et tagada 2015. aastaks kogu ELis lastehooldusvõimalused 90 %le lastest sünnist kuni kohustusliku koolieani ja muude ülalpeetavate isikute hooldamise piisav tase; rõhutab, et kõik teenused peaksid vastama taskukohasuse, kättesaadavuse ja kvaliteedi kriteeriumidele, nii et laste kasvatamine ja ülalpeetavate hooldamine ei tähendaks enam eriti naiste jaoks vaesuseriski;

87. rõhutab, et tööturust kõige kaugemal olevad inimesed peavad rohkem kasu saama sellistest ühenduse programmidest nagu Euroopa Sotsiaalfond ja algatus EQUAL; palub komisjonil sotsiaalse kaasamise näitajate põhjal hinnata struktuurifondide panust avatud kooskõlastusmeetodi eesmärkide saavutamisse ning julgustada kohaldama Euroopa Sotsiaalfondi uue määruse sätteid, kasutama aktiivse kaasamise meetmete toetamiseks programmi Progress vahendeid, uurima selleks otstarbeks Euroopa Sotsiaalfondi vahendite eraldamise võimalusi või leidma konkreetset eelarvet asjaomase ühenduse algatuse jaoks; arwab, et see tugevdab ka vaesuse vastu võitlemise heade tavade võrgustiku loomist ning ergutab kogemuste vahetamist liikmesriikide vahel;

88. kutsub komisjoni ja liikmesriike kohustuma vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aastal võtma tõhusaid meetmeid, mis moodustaksid arvestatava osa vaesuse vastase võitluse pikaajalistest meetmetest;

89. kutsub komisjoni üles toetama laste olulist ja turvalist osalemist kõigis neid mõjutavates küsimustes, tagades kõigile lastele võrdsed võimalused kaasaraäkimiseks;

*

* *

90. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, Regioonide Komiteele ja sotsiaalkaitsekomiteele.